

Vítězslav Nezval – cesta jeho rodným krajem pozměněným atomovou elektrárnou

Na tomto místě bych chtěla poděkovat všem lidem, kteří svým dílem přispěli ke vzniku této práce. Mé poděkování patří především mému vedoucímu bakalářské práce, panu profesoru Vladimíru Netoličkovi, za jeho pomoc a cenné rady. Dále děkuji paní Mgr. Renatě Němcové za cenné rady v jazykové oblasti práce a vedení Dalešického pivovaru za podporu a poskytnutí doplňujícího materiálu.

Cestami Vítězslava Nezvala

Kateřina Rulcová

Vysoká škola polytechnická v Jihlavě
katedra cestovního ruchu

vedoucí práce: ak. mal. Vladimír Netolička

stupeň odborné kvalifikace: bakalář

Jihlava 2009

Copyright © 2009 Kateřina Rulcová

Abstrakt

Rulcová, Kateřina: Vítězslav Nezval – cesta jeho rodným krajem pozměněným atomovou elektrárnou. Bakalářská práce. Vysoká škola polytechnická v Jihlavě. Katedra cestovního ruchu. Vedoucí práce: ak. mal. Vladimír Netolička. Stupeň odborné kvalifikace: bakalář. Jihlava 2009, 67 str.

Cílem bakalářské práce je vytvořit zájezd po místech spojených se životem našeho významného básníka Vítězslava Nezvala a zvýšit tak návštěvnost těchto míst. Poté, co jsem zjistila, že dalešický pivovar nabízí své služby cyklistům, svatebčanům a milovníkům jídla a piva, jsem si stanovila jako hlavní cíl své práce rozšíření klientely dalešického pivovaru o novou skupinu zákazníků z řad žáků a studentů. Majitelé pivovaru můj záměr s radostí přijali a podpořili.

Zájezd je z časových důvodů určen žákům základních škol a studentům středních škol v Jihlavě.

První část práce tvoří životopis Vítězslava Nezvala a základní informace a zajímavosti o Biskoupkách, Šemikovicích, Dalešicích a Třebíči.

V další části je uveden podrobný program zájezdu, informace o ubytování a dopravci. Je zde také vyčíslena cena zájezdu.

V následující části jsou prezentovány výsledky nabídky zájezdu školám.

Abstract

Rulcová, Kateřina: Vítězslav Nezval – cesta jeho rodným krajem pozměněným atomovou elektrárnou. Bakalářská práce. Vysoká škola polytechnická v Jihlavě. Katedra cestovního ruchu. Vedoucí práce: ak. mal. Vladimír Netolička. Stupeň odborné kvalifikace: bakalář. Jihlava 2009, 67 str.

The aim is to create a thesis for a tour sites related to the life of our major poet Vítězslav Nezval increase traffic to these sites. After I found that Dalešic brewery offers its services cyclists, wedding-guests a lovers of food and beer, I have set as a primary objective of their work extension clientele dalešického brewery of a new group of customers from among pupils and students. The owners of the brewery, my intention is pleased to accept and support.

Trip is the time to primary school pupils designed and secondary school students In Jihlava.

The first part consists of labour Nezval Vítězslava biography and background information and facts on Biskoupky, Šemíkovice, Dalešice and Třebíč.

In other parts of a full program of the trip, information on accommodation and transport. It also put the package price.

The following are presented results offer the package to schools.

Předmluva

Téma jsem si zvolila, protože se v něm prolínají můj zájem o literaturu a historii a činnost, které bych se chtěla později věnovat v profesním životě.

Mým úkolem v této práci je vytvořit zájezd, který by byl zajímavý pro žáky základních škol a zároveň také pro studenty středních škol. Ti by si mohli odnést nejen zajímavé zážitky a poznatky o výrobě jaderné a vodní energie ale také informace, které by jim mohli být užitečné v hodinách literatury.

Za cíl práce jsem si uložila zvýšit návštěvnost tohoto koutu naší republiky a dostat ho do podvědomí mladší generaci, na které závisí budoucnost a to ne jen budoucnost v oblasti cestovního ruchu. Zájem na rozšíření návštěvnosti měl také Dalešický pivovar, se kterým jsem úzce spolupracovala a který nabízí kromě prohlídky muzea a míst známých z natáčení filmu Postřížiny také ubytování a stravování.

Obsah

Seznam ilustrací a seznam grafů.....	9
1 Úvod.....	10
2 Životopis Vítězslava Nezvala	11
3 Místa spojená se životem Vítězslava Nezvala	17
3.1 Biskoupky	17
3.2 Dalešice.....	19
3.3 Třebíč	25
4 Doprava.....	29
5 Ubytování.....	30
6 Otevírací doba v jednotlivých objektech	32
7 Jednodenní zájezd	34
7.1 Program jednodenního zájezdu.....	34
7.2 Časový harmonogram jednodenního zájezdu	35
7.3 kalkulace jednodenního zájezdu	36
7.3.1 Nepřímé náklady na celou skupinu.....	36
7.3.1.1 Kalkulace ceny dopravy.....	36
7.3.2 Přímé náklady na jednoho účastníka	39
7.3.2.1 Stravné	39
7.3.2.2 Vstupné	39
7.3.3 Celková cena jednodenního zájezdu.....	40
8 Dvoudenní zájezd	41
8.1 Program dvoudenního zájezdu.....	41
8.2 Časový harmonogram	47
8.3 Kalkulace dvoudenního zájezdu	49
8.3.1 Nepřímé náklady na celou skupinu.....	49
8.3.1.1 Náklady na dopravu	49
8.3.2 Přímé náklady na jednoho účastníka	53
8.3.2.1 Ubytování.....	53
8.3.2.2 Stravné	53
8.3.2.3 Vstupné	53
8.3.3 Celková cena dvoudenního zájezdu.....	54
9 Názor škol na nabídku zájezdů	55
10 Závěr	57
11 Seznam bibliografických citací.....	58
12 Přílohy.....	60

Seznam ilustrací a seznam grafů

Seznam ilustrací

obr. 1 – fotografie z mládí V. Nezvala	11
obr. 2 – fotografie z knihy Z mého života	11
obr. 3 – V. Nezval v době studia na gymnáziu	12
obr. 4 – V. Nezval zachycen při práci	12
obr. 5 – jedna z nejznámějších fotografií V. Nezvala	14
obr. 6 – V. Nezval v podzimní fázi svého života	15
obr. 7 – V. Nezval malující portrét Gottwalda	16
obr. 8 – kaple na návsi Biskoupek	17
obr. 9 – pamětní deska V. Nezvala	18
obr. 10 – znak Dalešic	19
obr. 11 – barokní zámek na návsi Dalešic	20
obr. 12 – empírová kaple sv. Kříže	20
obr. 13 – budova základní školy v Dalešicích	20
obr. 14 – znak Dalešického piva	21
obr. 15 – vstupní brána Dalešického pivovaru	22
obr. 16 – městský znak Třebíče	25
obr. 17 – bazilika sv. Prokopa	25
obr. 18 – pohled na Karlovo náměstí	26
obr. 19 – gotická výzdoba interiéru baziliky sv. Prokopa	26
obr. 20 – farní kostel sv. Martina	27
obr. 21 - románsko-gotická bazilika sv. Prokopa	41
obr. 22 – dům č.p. 5 v ulici Leopolda Pokorného	42
obr. 23 – radnice	43
obr. 24 – rabinát	43
obr. 25 – Přední synagoga	44
obr. 26 – dům č.p. 25 v ulici Leopolda Pokorného	44
obr. 27 – Zadní synagoga	45
obr. 28 – Židovský hřbitov	45
obr. 29 – Obřadní síň	46

Seznam grafů

graf č. 1 – struktura ceny dvoudenního zájezdu	40
graf č. 2 – struktura ceny jednodenního zájezdu	54
graf č. 3 – rozdělení dotazovaných škol	55
graf. č. 4 – graf vhodnosti zájezdu pro ZŠ a SŠ	56

1 Úvod

Říká se, že všechno souvisí se vším, a v případě mé volby tématu bakalářské práce to není jinak. Má volba byla v souladu s předcházejícím rozhodnutím studovat na této škole a s oborem, ve kterém bych chtěla v budoucnu pracovat. Opomenuty nezůstaly ani mé zájmy, na jejichž prvním místě je literatura a historie. To vše mě vedlo k tomu, abych si vybrala téma, které s tím souvisí. K mým oblíbeným autorům patří Vítězslav Nezval, a proto jsem naplánovala zájezd do krásných a památných míst jeho mládí.

Mým úkolem je vytvořit kompletní poznávací školní zájezd po vybraných místech, která jsou spjata s životem Vítězslava Nezvala. Konkrétně se jedná o Šemíkovice, Dalešice a Třebíč. Jelikož od doby, kdy v těchto místech Vítězslav Nezval pobýval, uběhlo téměř celé století a krajina se zásadně změnila, jsem nucena tyto změny vzít na vědomí a promítnout je do své práce. Část zájezdu je proto vyhrazena i novodobějším památkám, a to jaderné elektrárně Dukovany a vodní elektrárně Dalešice.

Cílem mé práce je zvýšit návštěvnost v této oblasti naší republiky, která je podle mého mínění opomíjená, přestože je to oblast turisticky velice atraktivní a rozmanitá. Nejenže se tu nachází množství kulturních a historicky významných památek, ale je zde také nádherná panenská příroda. Za pozornost stojí i technické památky z doby dřívější (např. stoletá turbína Gisela či tunel mlýnského náhonu v Náměšti nad Oslavou), ale především z doby nedávno minulé, neboť i z nich můžeme získat zajímavé poznatky.

Při návštěvě veletrhu MADI jsem zjistila, že ačkoliv některé cestovní kanceláře nabízejí zájezdy do kraje Vysočina, tato část kraje na seznamu chybí. Nabízeny byly pouze zájezdy do Třebíče a ostatních větších měst, ale na návštěvu kraje kolem Dalešické přehrady nelákal žádný z nich.

2 Životopis Vítězslava Nezvala

Vítězslav Nezval se narodil 26. května 1900 v Biskoupkách u Moravského Krumlova. Od dětství se mu dostávalo velmi kulturní výchovy, jelikož jeho otec byl řídící vesnický učitel. Ve třech letech se s rodiči přestěhoval do Šemíkovic, kde jeho otec vyučoval v místní škole, byl také jeho prvním učitelem a měl mimo jiné velmi významný vliv na synovo politické smýšlení. Základní školu tedy absolvoval v jeho jednotřídce v letech 1906–1911.

obr. 1 – fotografie z mládí V. Nezvala
zdroj: www.volny.cz/lludvik/nezval/Nezval.htm

Roku 1918 krátce narukoval na vojnu do Znojma a Jihlavy. Díky předstírání chorob se Nezvalovi podařilo převážnou část „vojenského“ života strávit v nemocnicích. Po půl roce byl ze zdravotních důvodů z vojenské služby propuštěn a odvelen na hospodářské práce ke svým příbuzným.

obr. 2 – fotografie z knihy Z mého života
zdroj: www.volny.cz/lludvik/nezval/Nezval.htm

Jeden semestr studoval právnickou fakultu v Brně, poté na jaře roku 1920 přestoupil na filozofickou fakultu v Praze. Od tohoto roku v Praze také bydlel. Přestože měl již hotovou disertační práci o Ch. L. Philippovi, práci neodevzdal a studia tak nedokončil a věnoval se profesionálně literatuře. O prázdninách jezdil za rodiči do Šemířovic, do Dalešic a Brna. Právě za těchto pobytů se nejvíce věnoval své literární tvorbě.

Ve 20. letech publikoval v periodikách Host, Disk, Pásmo, Nová scéna, Kmen, Rozpravy Aventina, ReD, Odeon, Sršatec, Trn, Tvar, Proletkult, Tvorba, Národní osvobození, Rudé právo, Československé noviny. Roku 1922 vstoupil do Devětsilu a vychází jeho první sbírka Most a básně Podivuhodný kouzelník – jedná se o jeho první lyrickoepickou skladbu napsanou v duchu poetismu.

obr. 3 – V. Nezval v době studia na gymnáziu
zdroj: <http://ld.johannesville.net/nezval>

Postupně se stal politickým iniciátorem českého avantgardního hnutí. V roce 1924

vstoupil do KSČ a téhož roku 1924 mu vychází básnický manifest Papoušek na motocyklu a sbírka Pantomima, považovaná za vrchol poetické tvorby, která se vyznačuje pestrostí žánrů a výrazným podílem výtvarné složky. Od března tohoto roku pracuje v nakladatelství Kompas jako tajemník edice Masarykova naučného slovníku, z jehož redakce odchází 15. srpna 1925. Rok 1925 se nese v duchu esejí Falešný mariáš a Wolker.

obr. 4 – V. Nezval zachycen při práci
zdroj: <http://ld.johannesville.net/nezval>

V roce 1926 byl krátce vojákem, ale brzy byl vojenské služby zproštěn, kromě toho vychází jeho první prozaické dílo Karneval. Z dalších děl, jež spatřila světlo světa v tomto roce, se uvádí Diabolo, Básně na pohlednice a Menší růžová zahrada. O rok později jsou vydány básně Akrobat, Blíženci, Dobrodružství noci a vějíře a sbírka Nápisy na hroby. V této době se seznámil se svou celoživotní partnerkou Františkou Řepovou. V sezoně 1928 – 1929 působil jako dramaturg Osvobozeného divadla. V těchto letech vznikla díla Edison, Hra v kostky, básnický manifest Kapka inkoustu, román Kronika z konce tisíciletí.

Ve 30. letech přispíval do časopisů a novin Panorama, Volné směry, Doba, Život, Lidové noviny, Haló noviny, Levá fronta a podílel se na protifašistickém hnutí. V roce 1930 vznikla díla Básně noci, romány Posedlost, báseň Snídaně v trávě, drama Strach a další méně známá díla.

O rok později vycházejí například román Dolce far niente, drama Schovávaná na schodech, báseň Signál času. V dalším roce to jsou básně Pět prstů, Skleněný havelok, román Pan Marat a drama Milenci z kiosku.

Roku 1933 podnikl cestu do Francie, kde se seznámil s A. Bretonem a ostatními surrealisty, což ho podnítilo k tomu, aby o rok později vydal manifestační leták Surrealismus v ČSR a společně s Karlem Teigem založil surrealistickou skupinu. Kromě toho ještě v tomto roce vytvořil básně Sbohem a šáteček a román Monako. V polovině třicátých let se Nezvalova poetika mísí se surrealistickými prvky, prohlubuje se využívání snů a podvědomí.

V roce 1936 napsal prozaické dílo pro děti Anička skřítek a Slaměný Hubert, básnické sbírky Praha s prsty deště, Žena v množném čísle a 52 hořkých balad věčného studenta Roberta Davida, na kterou o rok později naváže sbírkou 100 sonetů záchránkyni věčného studenta Roberta Davida.

9.března 1938 se rozchází kvůli odlišným názorům na SSSR se skupinou surrealistů. V tomto roce se také naposledy vrací k básním o studentovi Robertu Davidovi ve sbírce 70 básní z podsvětí na rozloučenou se stínem věčného studenta Roberta Davida.

V roce 1940 vzniklo jedno z nejznámějších děl Vítězslava Nezvala, dramatická hra Manon Lescaut, která byla vytvořena podle překladu francouzské předlohy a je považována za lepší, než byl francouzský originál. Z tohoto roku také pochází básnická sbírka Pět minut za městem. Z následujícího roku je známé pouze drama Loretko. V roce 1942 mu je zakázána publikační činnost; svá díla může vydávat až po válce. V září 1944 byl zatčen gestapem a krátce vězněn.

obr. 5 – jedna z nejznámějších fotografií V. Nezvala
zdroj: <http://ld.johannesville.net/nezval>

Od roku 1945 byl zaměstnán na ministerstvu informací, kde řídil filmový odbor, kromě toho opět začíná vydávat svá díla, například básně Historický obraz nebo román Valerie a týden divů. V roce 1948 se po dvaadvacetileté známosti oženil s již zmiňovanou Františkou Řepovou zvanou Fáfinka. Roku 1949 vyšla sbírka Veliký orloj, ve které byla báseň věnována Jakubu Demlovi, která musela být ve všech ostatních vydáních vypuštěna.

V padesátých letech intenzivně publikoval v tisku. V rámci spisovatelských a filmových institucí vystupoval na straně socialismu a jeho směrem orientované kultury. V roce 1950 vydal básnickou sbírku *Zpěv míru*, za kterou byl později oceněn. Roku 1953 napsal drama *Tři mušketýři* a prózu pro děti s názvem *Věci, zvířátka, květiny a lidé pro děti*. V tomto roce byl jmenován národním umělcem a téhož roku byl poctěn zlatou medailí Světové rady míru za svou básnickou skladbu *Zpěv míru*.

obr. 6 – V. Nezval v podzimní fázi svého života
zdroj: <http://ld.johannesville.net/nezval>

Roku 1954 se Vítězslavu Nezvalovi narodil syn Robert, jehož matkou se stala tanečnice Olga Jungmanová, s níž se Vítězslav Nezval seznámil v Karlínském divadle v roce 1952 prostřednictvím režiséra Jiřího Frejky. V roce 1955 vzniká básnická sbírka *Chrpy a města*, o rok později drama *Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou* a roku 1959 sepisuje paměti s názvem *Z mého života*.

V šedesátých letech vznikly básnické sbírky Nedokončená, Kuň a tanečnice a drama Nový Figaro. Zemřel 6. dubna 1958 na zástavu srdce a pohřben byl jako významný básník v Praze na Vyšehradském hřbitově. Bustu na jeho hrobě dělal Otakar Švec, mimo jiné autor dvojportrétu Voskovce a Wericha a z donucení zlikvidované třicetimetrové sochy Stalina v Praze na Letné, kvůli které se zastřelil.

obr. 7 – V. Nezval malující portrét Gottwalda
zdroj: <http://ld.johannesville.net/nezval>

Po celý svůj život psal scénické práce. Ty pak byly uváděny na půdě Osvobozeného divadla, později i Národního divadla. Od konce dvacátých let napsal mnoho filmových scénářů. Od roku 1929 komponoval písně, psal scénickou a filmovou hudbu. Od začátku třicátých let spolupracoval s rozhlasem a za okupace i maloval.

Pseudonymů používal jen velmi málo. Ve třicátých letech uveřejnil část své sociálně protestní, milostné lyriky a balad pod pseudonymem věčného studenta Roberta Davida, za války kryl své rozhlasové relace pro mládež jménem František Řepa, podle dívčího jména své manželky Františky.

Nezvalova sestra Vlasta Fischerová-Nezvalová vydala v SNDK r. 1963 knihu Kouzelná říše dětství Vítězslava Nezvala. Mimo jeho sestru se o Nezvalův život zajímala další řada spisovatelů. Milan Blahynka o něm napsal publikace „Nezval zůstává“ nebo „Z listů a lístků Vítězslava Nezvala Jindřichu Honzlovi“. Dalším spisovatelem, který se věnoval Nezvalovi, je Miroslav Macháček a to v dílech „Vítězslav Nezval“ a „Vítězslav Nezval dětství, domu, Moravě“. Ivan Dorovský napsal „Dny poezie a Vítězslav Nezval“, Igor Vladimirovič Ivanov zase „V. Nezval v množném čísle“, Arno Kraus „...a šáteček, Mistře!“ nebo Vítězslav Rzounek „Setkání s Vítězslavem Nezvalem“.

3 Místa spojená se životem Vítězslava Nezvala

3.1 Biskoupky

Obec Biskoupky se rozkládá na levém břehu řeky Jihlavy asi 8 km západně od města Ivančice. Má 174 obyvatel. První písemná zmínka o založení obce je z roku 1131, do roku 1533 byly Biskoupky lénem pánů z Lipé. Tvrz tu stávala s velkou pravděpodobností již ve 14. století, kdy patřila k vnějšímu okruhu tvrzí hradu Moravského Krumlova. Od roku 1622 mají Biskoupky na pečeti vinný kosíř.

Nejvyšším bodem je zde Biskoupský kopec, dosahující výše 397 m nad mořem. Biskoupská hadcová step se rozkládá v údolí řeky a potoka zaříznutého v hadcích. Vyskytují se zde vzácné rostliny. V okolí Biskoupek je ložisko magnezitu a mořské pěny.

obr. 8 – kaple na návsi Biskoupek
zdroj: <http://www.biskoupky.cz/chruzemi.htm>

Do roku 1893 navštěvovaly děti z Biskoupek školu v Řeznovicích, kam patří obec dodnes i farností. Stavba jednotřídní školy byla započata 15. května 1893 a úplně dokončena byla v druhé polovině října 1893. Tehdy bylo zapsáno do školy 42 chlapců a 31 děvčat. V roce 1967 byla tato škola uzavřena pro nedostatek žáků. V současné době dojíždějí žáci do základní školy do Nové Vsi a do Oslavan.

obr. 9 – pamětní deska V. Nezvala
zdroj: <http://www.biskoupky.cz/chruzemi.htm>

„Na návsi stojí kaple z roku 1840, na konci obce směrem na Hrubšice je smírčí kámen ze 17. století. Naproti budově bývalé školy, kde se narodil Vítězslav Nezval, byl roku 1938 postaven pomník památce padlých z první světové války. Za první světové války narukovalo z Biskoupek 60 vojáků, nichž bylo 30 zraněno a 9 jich padlo.

V roce 1927 podalo zastupitelstvo obce žádost o subvenci na elektrizaci obce a ještě téhož roku byla obec elektrizovaná.

Za druhé světové války bylo nasazeno na nucené práce 24 občanů, z nichž jeden zahynul při náletu. 17. dubna 1945 pozatýkali Němci všechny muže, mezi nimiž byli i čtrnáctiletí chlapci a odvěkli je na statek do sousední Nové Vsi, kde měli být postříleni. Díky postupu fronty k tomu naštěstí nedošlo. Během války působila v okolí partyzánská skupina Dr. Josefa Hybeše, která v roce 1975 věnovala obci pamětní desku umístěnou na škole. Obec byla osvobozena 2. května 1945.“¹

3.2 Dalešice

obr. 10 – znak Dalešic
zdroj:www.obecdalesice.cz

Obec Dalešice leží v jihovýchodní části kraje Vysočina asi 20 km od města Třebíč v nadmořské výšce 398 m. V Dalešicích žije dnes zhruba 590 obyvatel. Hlavní část obce se rozprostírá na obou svazích prolákliny, kterou protéká potok Olešná.

„První zmínky o obci pocházejí již ze samého počátku 12. století, z dob kdy patřila knížeti Litoltovi. Ten ji roku 1101 daroval benediktinskému klášteru v Třebíči. Kolem 13. století byl v Dalešicích vybudován klášter řádu kajícnic sv. Maří Magdalény. Ten byl v následujících letech v Dalešicích střediskem nevelkého panství. Do osudů velmi nadějně se rozvíjející obce však nelítostně zasáhly husitské války. V roce 1425 tábořil u obce se svým vojskem při tažení do Čech císař Zikmund. Těžkou ránu klášteru zasadila husitská vojska Prokopa Velikého, která v roce 1430 dalešický klášter vypálila. Panství poté prošlo řadou majetkových převodů mezi mnoha vlastníky. Byli mezi nimi páni ze Žerotína, Kraličtí z Kralic, páni z Náchoda i páni z Hodic. V roce 1564 byly Dalešice povýšeny na městečko.

obr. 11 – barokní zámek na návsi Dalešic
zdroj: <http://www.biskoupky.cz/chruzemi.htm>

Uprostřed obce stojí jednopatrová budova barokního zámku – dřívějšího kláštera. Zámek se zajímavou vstupní bránou, sochařskou výzdobou a přilehlým parkem, tvoří pozoruhodný celek. K zámku přiléhá románsko-gotický kostel sv. Petra a Pavla, který byl postaven ve 12. století.

U hřbitova se nachází empírová kaple sv. Kříže z roku 1708. V obci se též nachází několik barokních soch.

obr. 12 – empírová kaple sv. Kříže
zdroj: <http://www.biskoupky.cz/chruzemi.htm>

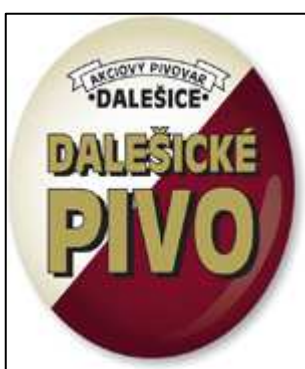

obr. 13 – budova základní školy v Dalešicích
zdroj: <http://www.biskoupky.cz/chruzemi.htm>

Před základní školou najdeme bronzovou bustu básníka Vítězslava Nezvala od sochaře Františka Navrátila. Jeho otec byl v Dalešicích řídicím učitelem a sám básník zde několik let působil.“²

Pivovar

„Pivovar Dalešice byl založen pravděpodobně již koncem 16. století. Moravské zemské desky kladou nepochybnou existenci pivovaru k roku 1609, kdy zde byl vrchností Jiří z Náchoda. Nejstarší části současného komplexu budov pocházejí z období raného baroka, tj. ze 17. století, což prozrazují zejména masivní kamenné zdi, typy kleneb a kamenná ostění oken. Šlo o malý pivovárek, kde veškerá činnost probíhala ručně, jeho výstav byl určen v podstatě jen pro potřeby vlastního panství a takových pivovarů bylo v okolí hned několik.

V roce 1882 koupil celé dalešické panství spolu s myslibořickým pivovarem významný rakousko-uherský podnikatel baron Anton Dreher jako svoji první akvizici v českých zemích. Toho času byl již majitelem největšího pivovaru v císařství – Schwechat u Vídně, dále pivovaru v Pešti a v italském Terstu.

obr. 14 – znak Dalešického piva

zdroj: www.benefitklub.ihned.cz/index.php?p=a61005

V letech 1894 a 1896 přikoupil ještě pivovar v Brumově-Bylnici a postavil též pivovar v Žatci. Dalešický pivovar ihned po zakoupení významně rozšířil a zmodernizoval, přistavěl sladovnickou věž, novou varnu a lednici. Zavedl tak průmyslový způsob vaření piva a sladování, transmisní rozvody na parostrojní pohon a další technické vymoženosti, které z větší části fungovaly průběžně až do 70. let 20. století. Technologie varny (nebo aspoň některé části) dodávala firma R. NIETSCHÉ z Olomouce.

V této době tedy vznikla tak charakteristická budova s oběma komíny, která dodnes tvoří a jak všichni doufáme, ještě dlouho tvořit bude, jednu z dominant městečka. V držení Dreherovy rodiny zůstalo panství až do první pozemkové reformy v první polovině 20. let 20. století, kdy tzv. demokratické Československo vyvlastňovalo pozemky a průmyslové podniky a funkční hospodářské celky parcelovalo do družstevních podílů.

obr. 15 – vstupní brána Dalešického pivovaru
zdroj: www.vysocinounavoziku.ji.cz/tr.php

Ve vlastní režii provozoval baron Dreher pivovar jen do roku 1877 a vystřídali se v něm sládci Estl, Frey a Kittl. Posledně jmenovaný si v uvedeném roce celý provoz pronajal a podržel jej do roku 1889. V letech 1889–1900 byl nájemcem Josef Uchytíl a po jeho smrti jeho bratr Rudolf.

Po roce 1925 fungoval podnik jako Družstevní pivovar a sodovkárna. Za socialismu byl pivovar zestátněn do koncernového podniku Pivovary a sladovny Praha a organizačně začleněn do národního podniku Jihomoravské pivovary Brno jako provoz závodu 03 - Znojmo. Z řady sládků vynikl zejména František Nikodém, za jeho působení mělo dalešické pivo vynikající pověst v širokém okolí a tehdy také nedaleko odtud natáčel štáb produkčního pana Šustra film "Kdo hledá zlaté dno" (režie Jiří Menzel, architekt p. Hloch, kamera J. Šofr). Snad již tehdy při natáčení poznali půvab tohoto místa.

Pivovar tehdy dosahoval svého maximálního výstupu 25–30 tis. hektolitrů za rok a vařil světlé výčepní 10°, světlý ležák 12° a černý granát 15°. Nemožnost dalšího zvyšování výroby zejména z důvodu nedostatku vody a dožití a poškození technologie varny vedlo k rozhodnutí o uzavření tohoto neefektivního provozu, a tak byla dne 19. srpna 1977 uvařena poslední várka. Krátkou chvíli ještě pivovar sloužil jako velkosklad znojemského piva.

V květnu roku 1980 prožil objekt patrně nejslavnější období své historie. Exteriéry i interiéry využil režisér Jiří Menzel k natočení slavného filmu *Postřižiny* na motivy díla Bohumila Hrabala s Jiřím Schmitzerem a Magdou Vašáryovou v hlavních rolích. Části filmu byly natočeny také v městečku Počátky a v pivovaru ve Studené.

Další osudy areálu nebyly nejšťastnější. V dopise ze dne 29. června 1982 tehdejší ředitel Jihomoravských pivovarů n.p. ing. Václav Potěšil uvedl: „Dislokační prostory zrušených provozů jsme hodlali do budoucna si ponechat pro účely rekreace pracovníků podniku, případně prostory využít pro zamýšlené záměry nadřízeného orgánu. Následně však jsme nabyli přesvědčení, že naše původní záměry nejsou reálné.“

Hospodářskou smlouvou o převodu správy národního majetku ze dne 30. června 1982 byly na základě projeveného zájmu budovy včetně příslušných pozemků převedeny na MNV Dalešice za 370.564,- Kčs. Záměrem bylo vybudovat v objektu „kanceláře a provozní prostory pro potřeby společensko-politických akcí provozovaných obcí Dalešice“.

Dne 10. června 1986 MNV Dalešice žádá JmKNV o udělení souhlasu k bezúplatnému převodu „přebytečného“ areálu na JZD 9. květen v Hrotovicích. To zde chtělo dle poznámky v hospodářské smlouvě obnovit provoz a zadalo projektový úkol organizaci POTRAVINOPROJEKT Brno k vybudování pivovaru o výstavu 80.000 hl/rok. Odhadnutá cena činila tehdy fantastických 114.182 tis. Kčs, proto se tento „nadoblačný“ záměr nezdařil.

Dne 1. listopadu 1991 schválila členská schůze ZD prodej budov společnosti DORS s.r.o. Brno za částku 2,823.275 Kčs. Firma DORS s.r.o. poskytla objekt jako zástavu Pragobance Praha za úvěr společnosti ZMK, a.s. ve výši cca 70 mil. Kč. Tato společnost nechala v roce 1994 provést demoliční práce (strhla většinu střech, některé objekty, nosné vnitřní zdi a stropy apod.), nikomu nic nezaplatila a byla zlikvidována.

Dalších 6 let pivovar nezadržitelně chátral, zarůstal náletovými dřevinami, stal se zdrojem stavebního materiálu i terčem vandalství. V roce 1999 byl v opakované dražbě získán současnými majiteli, kteří právě konají náročný pokus o zachování této velmi cenné hodnoty.“³

3.3 Třebíč

obr. 16 – městský znak Třebíče
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Třebíč je rozložena na obou březích řeky Jihlavy, která tvoří přirozenou osu města i celého trebičského okresu. Obklopuje ji příroda charakteristická pro Českomoravskou vrchovinu. Jako místní raritu lze však obdivovat na Ptáčovském kopečku v těsné blízkosti města koniklec velkokvětý. Nedaleká mohelnská hadcová step zase přitahuje návštěvníky tím, že tu na relativně malém prostoru najdou řadu přírodních zvláštností: teplomilnou květenu, třetihorní reliкty, nanismy aj.

Za dlouhá staletí své existence se Třebíč stala důležitým hospodářským, správním, politickým i kulturním těžištěm jihozápadní Moravy. Její počátky sahají až k roku 1101, kdy zde moravská údělná knížata Oldřich Brněnský a Litold Znojemský založila benediktinský klášter. Díky štědrosti zakladatelů patřil k nejbohatším v celém přemyslovském státě a působil jako významné středisko náboženského života, vzdělanosti i pilné kolonizační činnosti.

Kolem poloviny 13. století (nejpozději roku 1230) přistoupil benediktinský konvent ke stavbě nové klášterní budovy a pozoruhodné románsko-gotické basiliky, která dnes nese jméno Panny Marie a sv. Prokopa. Třebíčská basilika přečkala zánik kláštera i nepřízeň osudu a je v současnosti považována za jednu z nejceněnějších staveb tohoto typu. Třebíčský klášter se tehdy rozhodl založit na pravém břehu řeky, "na zeleném drnu", kolonizační město.

obr. 17 – bazilika sv. Prokopa
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Mimořádná rozloha Karlova náměstí vypovídá i po mnoha staletích o velkorysém zakladatelském gestu benediktinů, jejichž řádové kapuce má Třebíč v městském znaku.

obr. 18 – pohled na Karlovo náměstí
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Již velmi brzy po založení byla Třebíč označována za město, jak to potvrzuje text nejstarší listiny z r. 1277. Povolení opevnit se hradbami a řídit se normou městského práva podle příkladu královského města Znojma udělil Třebíči až Karel IV. s Janem Lucemburským v roce 1335. Text nejdůležitější městské listiny nezůstal mrtvým privilegiem. Hradby postavené kolem poloviny 14. století chránily město až do 18. století, kdy ztratily vojenský význam, a navíc bránily dalšímu rozvoji městského areálu. Jejich zbytky jsou ovšem pozorovatelné ještě dnes.

Původní gotická podoba Třebíče vzala za své v r. 1468, kdy bylo město za válek mezi Jiřím z Poděbrad a Matyášem Korvínem téměř zničeno. Zachována nezůstala ani renesanční Třebíč, jak ji známe ze starších vyobrazení. Po četných požárech byly renesanční a barokní štíty nahrazeny na příkaz městské rady romantickými a historizujícími fasádami.

obr. 19 – gotická výzdoba interiéru baziliky sv. Prokopa
zdroj:<http://www.trebic.cz>

O to větší cenu mají dva renesanční domy na Karlově náměstí - tzv. Františkovský (Malovaný) a Ráblův (Černý). První patřil vlašskému kupci Francescovi Calligardimu, druhý mydlářskému mistru Janu Ráblovi. Oba jsou nápadné svou sgrafitovou výzdobou.

obr. 20 – farní kostel sv. Martina
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Z časů budování města, kolem poloviny 13. století pochází i farní kostel sv. Martina. Zdaleka je viditelná jeho mohutná, vysoká věž, která byla původně součástí městského opevnění a s kostelem byla stavebně spojená později. Také kostel postihla zkáza v roce 1468 a dlouho byl pro bohoslužebné účely jen provizorně opraven. Teprve na počátku 18. století dostal barokní klenbu a byly k němu přistavěny dvě boční kaple.

Po husitské revoluci sloužil kostel sv. Martina až do pobělohorského období nekatolíků. Z té doby pocházejí pozdně gotické „pernštejnské“ dveře do sakristie (pol. 15. století) a renesanční cínová křtitelnice, kterou kostelu věnoval Jan Rafael Chroustenský z Malovar na počátku 17. století.

Před Bílou horou náležela Třebíč k významným střediskům jednoty bratrské, zejména předměstí Jejkov, kde se nacházela bratrská kaple, špitál i "pohřební zahrada". Rodina první ženy J. A. Komenského, Magdaleny Vizovské, měla v Třebíči své předky, druhá manželka J. A. Komenského Dorota byla dcerou významného třebíčského činitele jednoty Jana Cyrilla, řečeného Špalek.

Události stavovského povstání i třicetileté války přečkalo město bez větších škod a dlouho se také úspěšně bránilo rekatolizaci. Architektonickým symbolem vítězství katolicismu, „návratu staré víry“ do Třebíče, se stal kapucínský klášter s kostelem na Jejkově. Strohá stavba kapucínského slohu, kostel Proměnění Krista Pána, byl podobně jako klášter dokončen v r. 1693. Stojí na místě zbořené bratrské kaple.

Za třicetileté války se Třebíč spolu s celým panstvím stala majetkem tzv. Mnichovo-Hradištské větve panského rodu Valdštejnů. Vdova po Smilu Osovském, Kateřina z Valdštejna, provdaná za jednoho z nejvýznamnějších politiků Karla st. ze Žerotína, odešla do emigrace a panství přenechala svému bratrovi Adamovi ml. z Valdštejna, vysokému císařskému úředníkovi. V 18. století pak město vedlo dlouholeté spory s valdštejnskou vrchností, zvláště s Janem Josefem z Valdštejna, aby uhájilo alespoň část starobylých městských práv. Řadu významných změn v životě Třebíče přineslo 19. století. Převaha textilních řemesel (soukenictví, tkalcovství) byla vystřídána rozhodujícím podílem výroba obuvi a zpracování kůže na ekonomice města. Ve druhé polovině 19. století vybojovalo také české měšťanstvo vítězný zápas se zámožnější a vlivnější německou menšinou o vládu nad městem. Bezpochyby záslužným činem české samosprávy bylo zřízení nižšího slovanského gymnázia v Třebíči r. 1871 a stavba gymnazijní budovy v r. 1889. Stavitelé Herzán a Volf dali Třebíči v podobě novorenesančního gymnázia další historicky i architektonicky zajímavý objekt. Třebíč v 19. století výrazně změnila svůj vzhled, zanikla rovněž její funkce střediska vrchnostenské správy, rozrůstala se tu průmyslová výroba a tzv. transversální dráha spojila Třebíč pevněji s ostatním okolím. Jednalo se o třetí gymnázium na Moravě s českým vyučovacím jazykem. Dlouhá řada jeho absolventů dosáhla a dosahuje v oborech poezie, literatury, teologie, práv, přírodních věd, výtvarného umění, historie aj. věhlasu, který často přesáhl hranice republiky. K nim ostatně patřil, jak již bylo zmíněno, i Vítězslav Nezval.

Ve 20. století prožívala Třebíč osudy venkovského okresního města. Stavební činnost jen výjimečně překračovala běžný standard. Za pozornost stojí secesní evangelický kostel na Bráfově třídě (r.1910), pravoslavný chrám sv. Václava a Ludmily na Gorazdově náměstí, budova Městské spořitelny na Karlově náměstí (byla postavena r.1932 podle projektu architekta Bohuslava Fuchse) a z průmyslových objektů kubistická budova UP závodů v Domcích. Třebíč je dnes městem se čtyřiceti tisíci obyvatel a její ekonomické zázemí tvoří vedle tradičních oborů, jimž je průmysl obuvnický, strojírenský a dřevozpracující také jedno z nejnovějších odvětví - jaderná energetika. Malebné přírodní prostředí Vysočiny, pozoruhodné historické památky a v neposlední řadě i její místo v kulturních dějinách dodávají Třebíči osobitý ráz a přitažlivost.

4 Doprava

Za dopravce jsem si zvolila dopravní společnost Autobusová doprava Husták, především pro cenově příznivou nabídku služeb pro jeho dlouholeté působení na trhu. Další výhodou spatřuji v tom, že sídlí v Jihlavě, protože se tak sníží náklady o přístavné kilometry.

Autobusová doprava Husták provádí vnitrostátní i mezinárodní dopravu již od roku 1990. Mezi její klienty patří také cestovní kanceláře, školy a sportovní kolektivy. Kromě autobusové dopravy poskytuje i malokapacitní přepravu, která vyhovuje zejména menším kolektivům pro zabezpečení přepravy na školení, návštěvy divadel, vinných sklípků, svatby a pohřby.

Při sjednávání zakázek se snaží vycházet vstříc požadavkům klientů a nabízí zajímavé smluvní ceny, zejména u zakázek dlouhodobějšího charakteru.

Po přednesení svých požadavků mi společnost nabídla autobus Karosa LC 735 s celkovým počtem 45 míst. Za ujetý kilometr si dopravce účtuje 23 Kč a za hodinu čekání 140 Kč, ceny jsou uvedeny bez DPH a mýtného. Autobus je vhodný pro přepravu cestujících v tuzemsku a v blízkém zahraničí, je vybaven kávovarem, chladničkou a videem.

5 Ubytování

Přestože mi bylo nabídnuto ubytování v prostorách Dalešického pivovaru, což by bylo velice zajímavé vzhledem k jeho minulosti a příjemnému prostředí, myslím si, že by bylo výhodnější ubytování v autokempu Wilsonka. Hlavním důvodem mého doporučení je především cena, kterou si oba objekty účtují. Ubytování v kempu je o polovinu levnější než v pivovaru. Majitel pivovaru navrhl speciální cenu pro ubytování školáků a studentů 250 Kč za osobu na noc, což je z mého pohledu pro tuto skupinu zákazníků dost nákladné. A dalším důvodem je pohádkově romantické prostředí kempu a jeho okolí, které nabízí spoustu možností využití volného času a láká k výletům po okolí.

„Autokemp Wilsonka se nachází v lokalitě s historickým názvem Kufštejnsko. Toto označení je zřejmě odvozeno od jména hradu Kokštejn (Kufštejn), který ve středověku stával na nedaleké skalní ostrožně, dnešní Wilsonově skále, od níž převzal svůj název i současný kemp.

Nynější areál kempu je umístěn na pozemcích patřících původně k majetku vodního mlýna. Tento historický mlýn stával od nepaměti na levém břehu řeky Jihlavy, nedaleko brodu, později mostu na cestě spojující Náměšťsko s Hrotovickem.

Malebné okolí mlýna, nazývaného po roce 1891 podle majitelů "Kuchynkův", se stalo oblíbeným místem návštěv turistů a rekreantů. Proto bylo ve mlýně od 30. let minulého století zavedeno sezónní poskytování ubytovacích a hostinských služeb pro tzv. letní hosty.

Tato činnost zde pokračovala až do počátku 40. let minulého století, kdy byla z důvodu válečných omezení zastavena. Situace po II. světové válce však již nepřála soukromému podnikání. Nakonec i samotná mlýnská usedlost musela ustoupit výstavbě vodního díla Dalešice a roce 1976 došlo k jejímu zbourání. Jedině kamenný kříž, jenž stával před vjezdem do mlýna, byl před zatopením zachráněn a dnes se nachází na západní straně kempu u vyhlídky na nový most.

Napuštěním přehradní nádrže v roce 1978 získala lokalita Kufštejnsko nové možnosti pro rybaření, vodní sporty a letní rekreaci, což vedlo ke vzniku veřejného tábořiště, předchůdce dnešního kempu.“⁴

Autokemp Wilsonka nabízí ubytovaným zákazníkům a návštěvníkům bohatý program kulturních a sportovních akcí jako pravidelné diskotéky, nohejbalové a volejbalové turnaje, volba Miss pláže, soutěž Tramská píseň atd.

Kemp dále nabízí svým návštěvníkům

- plochu pro vlastní stany a karavany
- možnost parkování a rozdělávání ohňů přímo u stanu nebo karavanu
- 74 elektrických přípojek (230 V) pro karavany
- ubytování ve třinácti třílůžkových chatkách a třílůžkových chatkách s možností přistýlky bez sociálního zařízení
- kuchyňku s vařiči, rychlovarnými konvicemi a ledničkami pro ubytované v chatkách
- sociální zařízení a sprchy s teplou vodou
- výlevku na chemické záchody
- bezbariérové sociální zařízení, bezbariérovou sprchou
- stánky s občerstvením
- prodej základních potravin
- posezení v kryté hale o velikosti 250 m²
- 3 hřiště na volejbal a nohejbal
- půjčovna lodí a sportovních potřeb
- dětské hřiště
- příjemné koupání s pozvolným vstupem do vody v bezprostřední blízkosti areálu autokempu
- bohatý víkendový program
- možnost celosezónního umístění karavanu či celoročního umístění maringotky za zvýhodněné ceny

6 Otevírací doba v jednotlivých objektech

Jaderná elektrárna Dukovany..... 9:00 – 16:00

denně včetně státních svátků

9:00 – 16:00

v období letních prázdnin

Vodní elektrárna Dalešice.....

Pouze na objednání na tel. 561 105 519

nebo na adrese infocentrum.edu@cez.cz

Muzeum rakousko-uherského pivovarnictví.....10:00 – 16:00

duben – květen pouze So a Ne

červen – srpen Út – So

září So a Ne

Bazilika sv. Prokopa..... 9:00 – 12:00; 13:00 – 17:00

Út – Pá

13:00 – 17:00

So – Po

Muzeum Vysočiny.....9:00 – 12:00; 12:30 – 17:00

denně mimo Po

v červenci a srpnu také v Po

Zadní synagoga..... 10:00 – 12:00; 13:00 – 17:00
celoročně Po - Ne

Židovský hřbitov.....8:00 – 20:00
květen – září
8:00 – 18:00
říjen, březen a duben
9:00 – 16:00
listopad – únor
denně od Ne do Pá
v sobotu a o sabatu zavřeno

Městská věž..... 10:00 – 12:00; 13:00 – 18:00
červen – září
květen pouze o víkendech, svátcích a na objednání

7 Jednodenní zájezd

7.1 Program jednodenního zájezdu

Níže navrhnutý zájezd je určen žákům základních škol a studentům středních škol v Jihlavě. Nabízí pestrý program a spoustu nevšedních zážitků. Účastníci se dozvědí zajímavé informace o spisovateli Vítězslavu Nezvalovi a místech, které jsou spjaty s jeho mládím, Šemíkovcích a Dalešicích.

Náš výlet začne krátkou návštěvou Šemíkovic, kde se podíváme k domu, ve kterém strávil Vítězslav Nezval své dětství. Poté nás čeká exkurze do jaderné elektrárny Dukovany, jejíž součástí bude i promítání krátkého filmu o chodu elektrárny. Posléze bude na programu projížďka lodí po Dalešické přehradě s výstupem u Wilsonovy skály. Po návratu bude zajištěn oběd a poté exkurze do vodní elektrárny Dalešice. Odtud se vydáme do Dalešic. Zde si prohlédneme kapli sv. Kříže, kterou nechal v roce 1708 postavit tehdejší majitel panství rytíř Odkolek. Podnětem ke stavbě byl zhoubný požár v roce 1703. Kaple prošla řadou úprav a okolo roku 1780 byla pod kaplí zbudována rodinná hrobka rodu Diler-Hessů. Za zmínku také stojí barokní sochy sv. Jana Nepomuckého, sv. Rocha a sv. Floriana. Od kaple sv. Kříže se vydáme směrem k náměstí, kde se nachází románsko-gotický kostel sv. Petra a Pavla s překrásnou freskovou výzdobou znázorňující postavy svatých a výjevy z pašijového cyklu. Od roku 1972 jsou ve věži zavěšeny tři nové zvony. Kostel přiléhá k baroknímu zámku, který je bohužel veřejnosti nepřístupný. Významnou budovou je v Dalešicích škola postavená v roce 1903. Před školou je umístěna busta básníka Vítězslava Nezvala. Jeho otec zde zastával funkci řídícího učitele a básník zde v mládí často pobýval. Na závěr naší návštěvy Dalešic navštívíme muzeum v prostorách pivovaru známého z filmu Jiřího Menzela Postřižiny. Zde bude zajištěna večeře a projdeme se po místech známých z natáčení. Místní pivovar byl vybrán ze 150 vtipovaných malých pivovarů, protože se nevíce přiblížil prostředí 20. let první republiky. Slavný výstup na komín absolvovali dubléri a scéna z vrcholu komína se točila na střeše místního kravína JZD Vesmír, kde byla postavena atrapa, která ve skutečnosti měřila necelé dva metry. Pro pokojné městečko se nevíce hodily Počátky mezi Pelhřimovem a Jihlavou. Zde se natáčely scény s kašnou, holičstvím a hotelem „U modré hvězdy“.

7.2 Časový harmonogram jednodenního zájezdu

Trasa		Program	Začátek	Konec
Jihlava	Šemíkovice		6:30	7:50
		prohlídka Šemíkovíc, rodný dům V. Nezvala	7:50	8:30
Šemíkovice	Dukovany		8:30	9:00
		exkurze do jaderné elektrárny Dukovany	9:00	11:00
Dukovany	Kramolín		11:00	11:30
		plavba lodí s výstupem	11:30	13:15
		Oběd	13:15	13:45
Kramolín	vodní elektr. Dalešice		13:45	14:00
		exkurze do vodní elektrárny Dalešice	14:00	16:00
Vodní elektr. Dalešice	Dalešice		16:00	16:20
		muzeum rakousko- uherského pivovarnictví	16:20	17:00
		večeře v pivovaru	17:00	17:30
		prohlídka města Dalešice	17:30	18:30
Dalešice	Jihlava		18:30	19:45

7.3 kalkulace jednodenního zájezdu

7.3.1 Nepřímé náklady na celou skupinu

7.3.1.1 Kalkulace ceny dopravy

Náhrada za ujeté kilometry

Jihlava – Šemíkovice	62 km
Šemíkovice – jad. el. Dukovany	11 km
jad. el. Dukovany – Kramolín	11 km
Kramolín – Dalešice	8 km
Dalešice – Jihlava	54 km
<hr/>	
ujeté km celkem	146 km
5%	7 km
<hr/>	
celkem km	153 km

Celkovou trasu dlouhou 145 km jsem navýšila o 5% pro případ objížďky nebo bloudění.

Cena za ujetý kilometr, kterou si dopravce účtuje, je 23 Kč.

153 km * 23 Kč/km

Celková náhrada za ujeté kilometry **3 519 Kč**

Náhrada za čekání

Dopravce si náhradu za čekání pouze dobu čekání mezi 6:00 a 18:00 hodinou.

Doba čekání

Šemíkovice	40 min
Jaderná elektrárna Dukovany	120 min
Plavba lodí	100 min
Oběd	30 min
Vodní elektrárna Dalešice	120 min
Muzeum rakousko-uher. pivovarnictví	40 min
Večeře	30 min
Prohlídka Dalešic	30 min
Celková doba čekání	510 min

Celková doba čekání v hodinách = $510 / 60 = 8 \text{ hod } 30 \text{ min}$

$$(8 * 140) + (2 * 140/4) = 1120 + 70$$

Náhrada za čekání celkem

1 190 Kč

Stravné řidiče

Stravné řidičů se počítá podle § 151 Zákoníku práce, ale jelikož se jedná o tuzemský zájezd, stravné řidiče je započítáno v sazbě za 1 km.

Silniční poplatky

Vzhledem k tomu, že trasa zájezdu není vedena po zpoplatněných úsecích silniční sítě, nevznikají žádné náklady na silniční poplatky. To dokazuje i následující tabulka a přiložená mapa s vyznačenou trasou zájezdu.

číslo komunikace	Trasa		počet km	Kumulativní počet km
	Z	Do		
405	Jihlava	Třebíč	34	
351/360	Třebíč	Dalešice	19	53
399	Dalešice	Šemíkovice	10	63
399	Šemíkovice	Rouchovany	3	66
	Rouchovany	Jad. el. Dukovany	8	74
392	jad. el. Dukovany	Mohelno	5	79
	Mohelno	Kramolín	6	85
	Kramolín	Dalešice	8	93
351/360	Dalešice	Třebíč	19	112
23	Třebíč	Červená Hospoda	4	116
405	Červená Hospoda	Jihlava	30	146

Poplatky za parkování

Vybrané parkovací plochy jsou bezplatné, tudíž nejsou žádné náklady na parkovné.

Celková cena dopravy

Náhrada za ujeté kilometry	3 519 Kč
Náhrada za čekání	1 190 Kč
<hr/>	
celková cena dopravy	4 709 Kč
+ 19% DPH	895 Kč
<hr/>	
cena dopravy včetně DPH	5 604 Kč

cena dopravy na jednoho účastníka za předpokladu plně obsazeného autobusu

5 604 Kč / 45 účastníků

Cena dopravy na jednoho účastníka

125 Kč

7.3.2 Přímé náklady na jednoho účastníka

7.3.2.1 Stravné

Oběd	40 Kč
Večeře	60 Kč
Stravné celkem	100 Kč

7.3.2.2 Vstupné

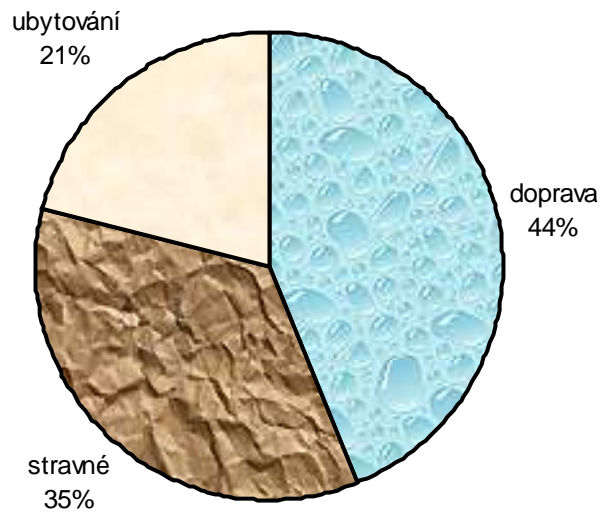
projížďka lodí po přehradě	30 Kč
muzeum rakousko-uherského pivovarnictví	30 Kč
celkem	60 Kč

7.3.3 Celková cena jednodenního zájezdu

Celková cena zájezdu na účastníka za předpokladu plně obsazeného autobusu

doprava	125 Kč
stravné	100 Kč
vstupné	60 Kč
<hr/>	
celkem	285 Kč

struktura ceny dvoudenního zájezdu

graf č. 1 – struktura ceny dvoudenního zájezdu

U školních akcí se cena navyšuje o 5% riziko neobsazenosti zájezdu.

Celková cena na účastníka	285 Kč
5 % riziko neobsazenosti	15 Kč
<hr/>	
Konečná cena na účastníka	300 Kč

8 Dvoudenní zájezd

8.1 Program dvoudenního zájezdu

Program dvoudenního zájezdu se v podstatě neliší od jednodenního, pouze odpadá večere v pivovaru, jelikož je zajištěna společně s ubytováním v kempu Wilsonka přímo na břehu Dalešické přehrady. Večerní atmosféra přímo vybízí k romantické procházce k zřícenině hrádku Holoubek.

obr. 21 - románsko-gotická bazilika sv. Prokopa
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Druhý den se vydáme na prohlídku Třebíče. Naše prohlídka začne prohlídkou baziliky sv. Prokopa, která patří ke skvostům středověkého stavitelství evropského významu. Opatský chrám, původně zasvěcený Panně Marii, byl budován od první poloviny 13. století jako součást benediktinského kláštera, založeného v roce 1101. Bazilika je postavena v románském slohu s četnými gotickými prvky.

K nejcennějším částem patří krypta s původní, více než 7 století starou výdřevou stropu mezi kamennými žebry klenby, kolové okno – rozeta ve východní části apsidy a severní portál – Porta Paradisi. Národní kulturní památkou je bazilika od roku 2002.

V těsné blízkosti baziliky stojí valdštejnský zámek, který byl přestavěn v 16. století z původně benediktýnského kláštera a kde dnes sídlí muzeum Vysočiny. Hlavní vchod do zámeckého areálu je mezi dvěma renesančními budovami. Vlastní trojkřídlá zámecká budova uzavírá čtvercové nádvoří s bazilikou sv. Prokopa, která se v podstatě dochovala ve svém původní podobě a patří k významným románsko-gotickým památkám na našem území. Muzeum má dvě stálé expozice, které jsou doplňovány řadou výstav z vlastních sbírek i kolekcí zapůjčených z muzeí v celé republice a výstav

současných umělců působících v regionu. My zhlédneme výstavu v okruhu A, která obsahuje historii Třebíčska, výstavu malovaných betlémů, vltavínů, dýmek a kuřáckých potřeb.

Poté se vydáme na cestu do židovské čtvrti, která je evropským unikátem. Vedle tzv. Zadní synagogy je památník světově významného básníka, překladatele a výtvarníka Ladislava Nováka. Zde bude pauza na oběd, na který si žáci mohou dojít do některé z četných restaurací, které se tu nacházejí. Židovská čtvrť byla zapsána 3. července 2003 do seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO, je zcela mimořádně zachovalým dokladem židovské kultury na Moravě a je jedinou židovskou památkou mimo území Izraele, samostatně zapsanou na seznamu UNESCO. Nejcennější na tomto území je zachování historického půdorysu a hmotové skladby, které se vyvíjely ve stísněných podmínkách mezi řekou Jihlavou a skalním masivem kopce Hrádku.

Za zmínku stojí dům v ulici Leopolda pokorného č.p. 5, který představuje typický židovský dům židovské čtvrti s motivem charakteristickým pro výstavnější zástavbu moravských ghett – jednosloupovým rohovým loubím. Budova se svým renesančním jádrem, klenbami a opěrným pilířem byla prohlášena za kulturní památku.

obr. 22 – dům č.p. 5 v ulici Leopolda Pokorného
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Další zajímavou stavbou je radnice. Ta byla od 17. století sídlem správy politicky samostatné židovské obce. V přízemí domu se starším barokním jádrem se nacházejí valené klenby s lunetami. Historizující fasáda pochází ze stavební úpravy v roce 1899 podle projektu třebíčského stavitele Jaroslava Herzána.

obr. 23 – radnice
zdroj:<http://www.trebic.cz>

V budově naproti vchodu do Přední synagogy se nacházel rabinát čili bydliště a kancelář rabína. Jádro domu pochází ze 17. století z období baroka, které připomínají klenby v interiéru a mohutný opěrný pilíř na průčelí.

obr. 24 – rabinát
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Přední synagoga zvaná též stará škola stojí v západním sektoru ghetta. Barokní budova postavená v letech 1639–1642 na místě starší dřevěné svatyně má hlavní sál zaklenutý neckovou klenbou. Dnešní novogotická úprava pochází z let 1856–1857. Téměř o sto let později, v letech 1953–1954, upravila budovu podle projektu architekta Máčela pro své bohoslužebné účely Církev československá husitská, která ji takto využívá dodnes. Ve vestibulu byla po válce zazděna kovová schránka s pamětní listinou popisující minulost synagogy a seznam obětí nacistické rasové perzekuce z Třebíče.

obr. 25 – Přední synagoga
zdroj:<http://www.trebic.cz>

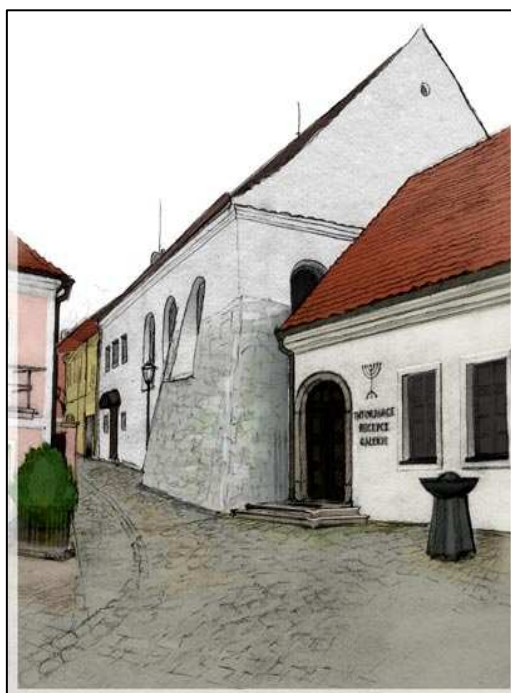
Dům v ulici Leopolda Pokorného č.p. 25, který je mimořádně dochovaný, nám dává názornou představu o původním vzhledu zástavby třebíčské židovské čtvrti. Památkově chráněná budova s barokním jádrem se pyšní balkónem vyloženým na kamenných

obr. 26 – dům č.p. 25 v ulici Leopolda Pokorného
zdroj:<http://www.trebic.cz>

krakorcích, vzácně zachovanou empírovou fasádou s pilastry, palmetovým dekorem a figurálními motivy. V přízemí domu zůstaly dochovány kované dveře do kvelbu a kamenné ostění portálků s vyhloubenými drážkami po stranách. V tomto domě žil legionář Leopold Pokorný, po němž se dnes ulice jmenuje.

Zadní synagoga pochází z roku 1669. Po roce 1837 byla přistavěna z její severní strany v patře nová část ženské galerie, protože podle židovských náboženských tradic nesměli být muži a ženy ve svatostánku v jednom prostoru. Od roku 1926 přestala být synagoga využívána k bohoslužebným účelům a sloužila jako skladiště. Dnes slouží k pořádání výstav, koncertů a dalších kulturních aktivit. V interiéru nás zaujmou unikátní nástěnné malby z počátku 18. století. V prostorách ženské galerie je umístěna stálá výstava židovské kultury s řadou cenných předmětů používaných v občanském i náboženském životě.

obr. 27 – Zadní synagoga
zdroj:<http://www.trebic.cz>

obr. 28 – Židovský hřbitov
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Židovskou čtvrt' spojuje s nedalekým hřbitovem vozová cesta vystavěná roku 1886. Odtud se naskýtá jedinečný pohled na střechy domů v židovské čtvrti a nedalekou baziliku sv. Prokopa. Poté, co se tímto pohledem dostatečně nabažíme, se vydáme do areálu židovského hřbitova.

Původní židovský hřbitov byl umístěný u hradeb benediktinského kláštera, výše nad dnešním vstupem. V době obléhání kláštera Matyášem Korvínem v roce 1468 byl ale zničen a v 17. století byl přemístěn na severní svah kopce Hrádek. Neopakovatelná tajemná atmosféra okouzlí každého návštěvníka.

Součástí hřbitova je obřadní síň z roku 1903 s unikátně dochovaným interiérem.

obr. 29 – Obřadní síň
zdroj:<http://www.trebic.cz>

Svou rozlohou téměř 12 000 čtverečních metrů patří hřbitov k největším v České republice. Pod svá ochranná křídla vzalo baziliku i židovskou čtvrť se hřbitovem v roce 2003 UNESCO. Od židovského hřbitova přejedeme autobusem na náměstí k sousoší Cyrila a Metoděje a celé město si prohlédneme z výšky městské věže. Celou trasu prohlídky Třebíče zachycuje přiložená mapa.

8.2 Časový harmonogram

První den

Trasa		Program	Začátek	Konec
Jihlava	Šemíkovice		6:30	7:50
		prohlídka Šemíkovíc, rodný dům V. Nezvala	7:50	8:30
Šemíkovice	Dukovany		8:30	9:00
		exkurze do jaderné elektrárny Dukovany	9:00	11:00
Dukovany	Kramolín		11:00	11:30
		Plavba lodí s výstupem	11:30	13:15
		Oběd	13:15	13:45
Kramolín	Vod. elektr. Dalešice		13:45	14:00
		exkurze do vodní elektrárny Dalešice	14:00	16:00
vod. Elektr. Dalešice	Dalešice		16:00	16:20
		muzeum rakousko- uherského pivovarnictví	16:20	17:00
		prohlídka města Dalešice	17:00	18:30
Dalešice	Kemp Wilsonka		18:30	18:45
		Ubytování a večeře	18:45	19:30
		výlet ke zřícenině Holoubek	19:30	22:00

Druhý den

Trasa		Program	Začátek	Konec
		Snídaně	8:00	8:30
Kemp Wilsonka	Třebíč		8:30	9:00
		Bazilika sv. Prokopa	9:00	10:00
		muzeum Vysočiny	10:00	11:30
		cesta do židovské čtvrti, pauza na oběd	11:30	13:00
		židovská čtvrť, zadní synagoga	13:00	15:00
		Přejezd na náměstí	15:00	15:15
		městská věž	15:15	16:00
Třebíč	Jihlava		16:00	17:00

8.3 Kalkulace dvoudenního zájezdu

8.3.1 Nepřímé náklady na celou skupinu

8.3.1.1 Náklady na dopravu

Náhrada za ujeté kilometry

Jihlava – Šemíkovice	62 km
Šemíkovice – Dukovany	11 km
Dukovany – Kramolín	11 km
Kramolín – Dalešice	8 km
Dalešice – kemp Wilsonka (Hartvíkovice)	8 km
kemp Wilsonka – Třebíč	20 km
Třebíč – Jihlava	35 km
<hr/>	
celkem	155 km
+ 5%	8 km
<hr/>	
celkem km	163 km

dopravní společnost si účtuje 23 Kč za kilometr (bez DPH)

163 km * 23 Kč

Náhrada z ujeté kilometry	3 749 Kč
----------------------------------	-----------------

Náhrada za čekání

Dopravní společnost začíná účtovat dobu čekání vždy od 6 hodin a po 18 hodině již dobu čekání neúčtuje.

1 den

Šemíkovice	40 min
Jaderná elektrárna Dukovany	120 min
Plavba lodí	100 min
Oběd	30 min
Vodní elektrárna Dalešice	120 min
Muzeum rakousko-uher. pivovarnictví	40 min
Prohlídka Dalešic	60 min

2 den

před odjezdem z kempu	150 min
prohlídka baziliky sv. Prokopa	60 min
muzeum Vysočiny	90 min
cesta do židovské čtvrti, oběd	90 min
židovská čtvrť	120 min
prohlídka náměstí, městská věž	45 min
<hr/>	
doba čekání celkem	1 065 min

doba čekání v hodinách

1065 / 60

17 h 45 min

Dopravní společnost si účtuje 140 Kč za hodinu čekání (bez DPH)

$(17 * 140) + (45 * 140/60) = 2\,380 + 105$

Náhrada za čekání

2 485 Kč

Stravné řidiče

Stravné řidičů se počítá podle § 151 Zákoníku práce, ale jelikož se jedná o tuzemský zájezd, stravné řidiče je započítáno v sazbě za 1 km.

Silniční poplatky

Silniční poplatky jsou v České republice uvaleny pouze na silnice I. třídy a dálnice. Jelikož trasa zájezdu po těchto typech nevede, jak je viditelné z následující tabulky, nevznikají žádné náklady tohoto druhu.

Číslo komunikace	Trasa		počet km	kumulativní počet km
	z	do		
405	Jihlava	Třebíč	34	
351/360	Třebíč	Dalešice	19	53
399	Dalešice	Šemíkovice	10	63
399	Šemíkovice	Rouchovany	3	66
	Rouchovany	jad. el. Dukovany	8	74
392	jad. el. Dukovany	Mohelno	5	79
	Mohelno	Kramolín	6	85
	Kramolín	Dalešice	8	93
399	Dalešice	kemp Wilsonka	8	101
399; 23	Kemp Wilsonka	Třebíč	20	121
23	Třebíč	Červená Hospoda	4	125
405	Červená Hospoda	Jihlava	30	155

Parkovací poplatky

Umístění autobusu v prostoru kempu	140 Kč
Parkovací poplatek v Třebíči v Zámostí	100 Kč
Parkovací poplatek v Třebíči na Karlově náměstí	100 Kč
Celkem parkovací poplatky	340 Kč

Celkové náklady na dopravu

Náhrada za ujeté kilometry	3 749 Kč
Náhrada za čekání	2 485 Kč
Náklady na dopravu bez DPH	6 234 Kč
+ 19 % DPH	1 185 Kč
Náklady na dopravu včetně DPH	7 419 Kč
Parkovné	340 Kč
Celkové náklady na dopravu	7 759 Kč

náklady na dopravu na osobu za předpokladu plně obsazeného autobusu

7 759 Kč / 45 účastníků

Celkové náklady na dopravu na jednoho účastníka 173 Kč

8.3.2 Přímé náklady na jednoho účastníka

8.3.2.1 Ubytování

315 Kč / chatku pro 3 osoby	105 Kč
Rekreační poplatek	10 Kč
<hr/>	
Cena za ubytování na osobu celkem	115 Kč

8.3.2.2 Stravné

Oběd	40 Kč
Večeře	50 Kč
Snídaně	20 Kč
<hr/>	
stravné na osobu celkem	110 Kč

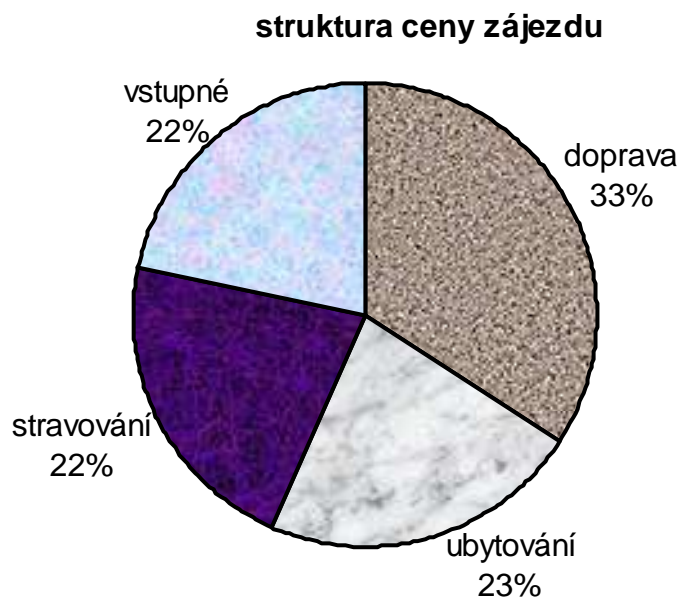
8.3.2.3 Vstupné

Projížďka lodí po přehradě	30 Kč
Bazilika sv. Prokopa	10 Kč
Zadní synagoga	10 Kč
Muzeum Vysočiny trasa A	20 Kč
Městská věž	10 Kč
Muzeum rakousko-uherského pivovarnictví	30 Kč
<hr/>	
vstupné celkem	110 Kč

8.3.3 Celková cena dvoudenního zájezdu

Celková cena zájezdu na účastníka za předpokladu plně obsazeného autobusu

doprava	173 Kč
ubytování	115 Kč
stravné	110 Kč
vstupné	110 Kč
<hr/>	
celkem	508 Kč

graf č. 2 – struktura ceny jednodenního zájezdu

U školních akcí se cena navyšuje o 5% riziko neobsazenosti zájezdu.

Celková cena na účastníka	508 Kč
+ 5% riziko neobsazenosti	26 Kč
<hr/>	
Konečná cena na účastníka	534 Kč

9 Názor škol na nabídku zájezdů

Kompletní zájezd jsem nabídla školám v Jihlavě, které jsem kontaktovala elektronickou poštou. Zaslala jsem jim nabídkový leták, podrobný program zájezdu včetně kalkulace ceny a pro zjednodušení jejich hodnocení také dotazník. Přes veškerou snahu o zjednodušení jsem obdržela odpověď zhruba od třetiny dotázaných, což jistě v závěru ovlivní výsledek mého průzkumu.

graf č. 3 – rozdělení dotazovaných škol

Z odpovědí v dotazníku vyplývá, že program zájezdu je pro žáky a studenty zajímavý, výlet je středně náročný a časově přijatelně naplánovaný. Pouze jsem obdržela námitku, která se týkala časového rozvrhu exkurzí do elektráren, mezi nimiž je v plánu ještě projížďka lodí po přehradě, protože plavby nejsou zatím tak časté a mohlo by to narušit klidný průběh zájezdu. Ale vzhledem k tomu, že plavbu je možné předem objednat, jsem přesvědčená, že narušení nehrozí.

Při kalkulaci ceny zájezdu jsem brala na vědomí finanční možnosti cílové skupiny

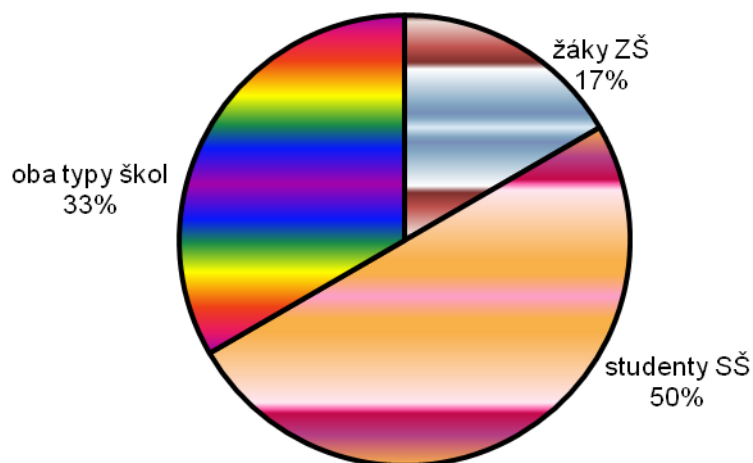
a snažila minimalizovat náklady, aby výsledná cena byla pro tuto skupinu přijatelná, což se mi nakonec podle mínění škol podařilo.

Dále jsem zjišťovala, která část programu je pro žáky a studenty nejzajímavější. Podle názoru škol jsou zajímavější památky a návštěvy muzeí stejně tak i plavba lodí, zatímco méně zajímavé jsou exkurze do elektráren.

Jelikož jeden z nabízených zájezdů je dvoudenní, musela jsem zajistit také vhodné ubytování. Nejvhodnějším ubytováním se mi jeví ubytování v kempu Wilsonka. Tento můj názor potvrdily i školy, které se shodly že ubytování je vyhovující.

Z odpovědí na dotaz, zda je zájezd vhodný spíše pro základní školy nebo pro střední školy, vyplynulo, že školy se spíše přiklánějí k názoru, že by ho měli raději absolvovat studenti středních škol. Jak je patrné z následujícího grafu.

názor škol na vhodnost zájezdu pro

graf. č. 4 – graf vhodnosti zájezdu pro ZŠ a SŠ

Za osobní úspěch považuji to, že školy, od kterých jsem obdržela odpověď, by byly ochotny zájezd absolvovat většinou tak, jak byl navržen, nebo s některými úpravami v programu.

10 Závěr

Zjistila jsem, že vytvářet zájezd není jednoduchá záležitost. Jelikož bych se této činnosti chtěla v budoucnosti věnovat, byla pro mě tato práce velikým přínosem. Mohla jsem si tak vyzkoušet, co vše musí být zajištěno a s čím musím při tvorbě zájezdu počítat. Nejvíce mi práci usnadnil internet, ze kterého jsem čerpala nejvíce informací. Hodně mi byl také nápomocen majitel Dalešického pivovaru, se kterým jsem celý průběh zájezdu konzultovala.

Jelikož se jedná o zájezd pro studenty a žáky, což je skupina, ve které jsou účastníci s různými zájmy, bylo dost obtížné sestavit program, který by zaujal celou skupinu. Snažila jsem se proto o vytvoření pestrého programu, ve kterém by si každý účastník našel něco, co by ho zaujalo, bylo pro něj přínosem a zároveň aby si účastníci odnesli poznatky, které by jim mohly být užitečné i při studiu.

Po úpravě časového harmonogramu by bylo možné nabídnout zájezd i dalším školám v jiných, vzdálenějších, regionech. Program zájezdu by se musel přizpůsobit době potřebné k přepravě, ale i přes to by program zůstal pestrý a zajímavý. Vzhledem k nižšímu zájmu o exkurze do elektráren, by bylo možné pozměnit tuto část programu. Namísto exkurzí by mohli žáci podniknout například výlet na rozhlednu Babylon nad Kramolínem nebo další zajímavou oblastí v okolí je Hadcová step u Mohelna.

Přesvědčila jsem se, že propagovaný kraj má veliký potenciál k rozvoji cestovního ruchu, a jsem přesvědčena, že, kdyby se vhodnou propagací dostal do podvědomý široké veřejnosti, stal by se jednou z nejnavštěvovanějších oblastí naší republiky.

11 Seznam bibliografických citací

- 1 *Www.biskoupky.cz* [online]. 2006 [cit. 2008-10-20]. Dostupný z WWW:
www.biskoupky.cz
- 2 *Www.obecdalesice.cz* [online]. 2005 [cit. 2008-10-20]. Dostupný z WWW:
www.obecdalesice.cz
- 3 *Www.obecdalesice.cz* [online]. 2005 [cit. 2008-10-20]. Dostupný z WWW:
www.obecdalesice.cz
- 4 *Www.wilsonka.cz* [online]. 2007 [cit. 2008-10-20]. Dostupný z WWW:
www.wilsonka.cz

Internetové zdroje:

www.wikipedia.com [použito 2008-08-20]
www.mapy.cz [použito 2008-10-15]
<http://ld.johannesville.net/nezval> [použito 2008-08-20]
www.volny.cz/lludvik/nezval/Nezval.htm [použito 2008-08-20]
www.manonlescaut.wz.cz [použito 2008-08-20]
<http://www.obecdalesice.cz> [použito 2008-09-12]
<http://www.biskoupky.cz> [použito 2008-09-12]
<http://www.obecdalesice.cz> [použito 2008-09-15]
<http://www.pivovar-dalesice.cz/> [použito 2008-09-15]
<http://www.trebic.cz> [použito 2008-09-20]
<http://www.zamek-trebic.cz/expozice.html> [použito 2008-11-01]
www.wilsonka.cz [použito 2008-11-01]
<http://www.hustak.cz> [použito 2008-11-01]

knižní zdroje

ZEJDA, Radovan. *Třebíčsko: Turisticko-vlastivědný průvodce obcemi a jejich okolím*. 1 vydání. Tišnov: Sursum, 2001. 206 s. ISBN 80-85799-83-9

12 Přílohy

Seznam příloh

<i>Příloha A</i>	Životopis Jakuba Demla
<i>Příloha B</i>	Nabídka zájezdů
<i>Příloha B1</i>	Nabídka jednodenního zájezdu
<i>Příloha B2</i>	Nabídka dvoudenního zájezdu
<i>Příloha C</i>	Dotazník
<i>Příloha D</i>	Fotografie
<i>Příloha D1</i>	Interiér restaurace Dalešického pivovaru
<i>Příloha D2</i>	Známý pivovarský komín
<i>Příloha D3</i>	Budova pivovaru
<i>Příloha D4</i>	ukázka autobusu

Jakub Deml

obr. 29 – Jakub Deml

zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Jakub_Deml

Narodil se 20. srpna 1878 jako první dítě chalupníka a kupce Jakuba Demla z jeho druhého manželství s Antoníí Demlovou. V jedenácti letech, roku 1889, ho otec poslal na „wechsl“ do německé rodiny ve Wulzeshofenu u Laa v Rakousku. Deml se tam naučil poměrně slušně německy a poněmčil se. Na začátku března 1890 se navrátil do své rodiny, protože jeho matka ležela na smrtelné posteli. Deml na ni ale mluvil jen německy, neboť se styděl za to, že je Čech. Matka mu zemřela, což mladého Demla prý vyléčilo z jeho nadšení pro němectví. Studoval na třebíčském gymnáziu, kde začal publikovat v školním časopise Sursum. na přání rodičů absolvoval katolický bohoslovecký seminář v Brně a jako kněz působil v mnoha vesnicích na Moravě.

Přátelil se s Otokarem Březinou, který podstatně ovlivnil jeho vývoj. Spolu s J. Florianem vydával překlady katolických mystiků a soudobých autorů. Pro svou ediční a spisovatelskou tvorbu byl církví kárán a posléze odvolán na trvalý odpočinek. Na příkaz konzistoře se přestěhoval do Prahy, kde se roku 1913 seznamuje s F.X. Šaldou, s nímž ho pak váže dlouholeté přátelství.

Největší vliv na Jakuba Demla měla tvorba O. Březiny. Symbolistická lyrika ho přitahovala svými fantazijními vizemi, rozvinutou obrazností, ale byla mu cizí její abstraktnost. Deml směřoval k prostotě a konkrétnosti. Po smrti O. Březiny vydává Deml dílo Mé svědectví o Otakaru Březinovi, které způsobilo velké pobouření společnosti a kritiky, protože bořila zidealizovaný obraz Březiny.

Na konci druhé světové války se Deml nabídl jako náhrada za obyvatele Tasova, kteří byli vězněni nacisty jako rukojmí, ale před vypršením ultimáta byl Tasov osvobozen.

V roce 1945 byl obviňován z kolaborace s nacisty kvůli svým kritickým výrokům o Židech. Kolaborace se však neprokázala, a roku 1948 byl pro nedostatek důkazů a na přímluvu Vítězslava Nezvala odsouzen jen ke krátké podmínce. Po roce 1948 jeho díla téměř nevycházela, přesto mu byl nabídnut důchod, který ale odmítl. V padesátých letech mu bylo znemožněno vydávat, jeho dílo z této doby má formu rukopisů nebo dopisů. V lednu 1961 byl hospitalizován v třebíčské nemocnici, po krátkém propuštění ale musel být hospitalizován znovu 7. února. Jakub Deml zemřel v třebíčské nemocnici 10. února 1961.

Nabídka jednodenního zájezdu

Rodným krajem Vítězslava Nezvala proměněného dle potřeb dnešní doby

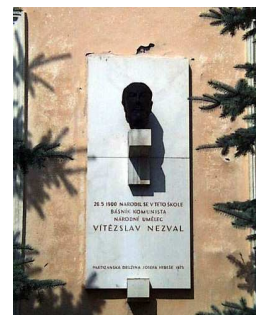
Program:

- návštěva rodiště Vítězslava Nezvala – Biskoupek
- návštěva jaderné elektrárny
- plavba po Dalešické přehradě
- návštěva vodní elektrárny Dalešice
- prohlídka Dalešic a dalešického pivovaru

předběžná cena : 300 Kč

Nabídka dvoudenního zájezdu

Rodným krajem Vítězslava Nezvala proměněného dle potřeb dnešní doby

Program:

první den

- návštěva rodiště Vítězslava Nezvala – Biskoupek
- návštěva jaderné elektrárny
- plavba po Dalešické přehradě
- návštěva vodní elektrárny Dalešice
- prohlídka Dalešic a dalešického pivovaru

druhý den - Třebíč

- bazilika sv. Prokopa
- muzeum Vysočiny (vltavíny, malované betlémy, dýmky)
- procházka židovskou čtvrtí
- prohlídka zadní synagogy a židovského hřbitova
- výstup na městskou věž

předběžná cena : 534 Kč

Dotazník

1. co si myslíte o programu?
a) zajímavý b) průměrný c) nezajímavý
2. co si myslíte o fyzické náročnosti programu?
a) náročný b) středně náročný c) nenáročný
3. co si myslíte o časovém harmonogramu zájezdu?
a) lehce zvládnutelný b) dá se stihnout c) není možné stihnout
4. co Vás nejvíce na nabídce zájezdu zaujalo?
a) program b) cena c) nic
5. co si myslíte o ceně zájezdu?
a) nízká b) přijatelná c) nepřijatelná
6. který bod programu Vás nejvíce zaujal?
a) exkurze do elektráren b) plavba lodí c) památky a muzea
7. co si myslíte o ubytování
a) vyhovující b) cenově nepřiměřené c) nedostatečné zařízení
8. přijal(a) byste nabízený zájezd?
a) ano b) s některými změnami c) ne

děkuji Vám za Váš čas, který jste věnovali vyplnění tohoto dotazníku

Fotografie pivovaru

obr. 30 – interiér restaurace Dalešického pivovaru
zdroj: <http://www.pivovar-dalesice.cz/>

obr. 31 – známý pivovarský komín
zdroj: <http://www.pivovar-dalesice.cz/>

obr. 32 – budova pivovaru
zdroj: <http://www.pivovar-dalesice.cz/>

obr. 34 – ukázka autobusu
zdroj: www.hustak.cz